

Žalovaná: „A.“ prowadzący działalność za pośrednictwem „A.“ S.A.

za přítomnosti: Rzecznika Praw Obywatelskich

Výrok

- 1) Článek 5 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že obsah ujednání úvěrové smlouvy uzavřené mezi prodávajícím nebo poskytovatelem a spotřebitelem, které stanoví nákupní a prodejní kurzy cizí měny, na niž je úvěr indexován, musí běžně informovanému a přiměřeně pozornému i obezřetnému spotřebiteli umožnit, aby na základě jasných a srozumitelných kritérií pochopil způsob, jakým je stanovován směnný kurz cizí měny použitý pro výpočet výše splátek, tak aby tento spotřebitel měl možnost kdykoli sám určit směnný kurz použitý prodávajícím či poskytovatelem.
- 2) Články 5 a 6 směrnice 93/13/EHS musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní soud, který ve smyslu čl. 3 odst. 1 této směrnice konstatoval zneužívající povahu ujednání smlouvy uzavřené mezi prodávajícím nebo poskytovatelem a spotřebitelem, vyložil toto ujednání tak, aby jeho zneužívající povahu zhojil, a to i v případě, že by takový výklad odpovídal společné vůli smluvních stran.

(¹) Úř. věst. C 304, 14.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 18. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administratīvā apgabaltiesa – Lotyšsko) – „Visma Enterprise“ SIA v. Konkurences padome

(Věc C-306/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Článek 101 odst. 1 a 3 SFEU – Vertikální dohody – Omezení ‚z hlediska účelu‘ nebo ‚z hlediska důsledku‘ – Výjimka – Zaznamenání potenciální transakce s konečným uživatelem ze strany distributora – Ujednání přiznávající distributorovi ‚přednost pro uskutečnění prodeje‘ po dobu šesti měsíců od zaznamenání – Výjimka – Námitka uživatele – Pravomoc Soudního dvora – Čistě vnitrostátní situace – Vnitrostátní právní předpisy v souladu s řešeními přijatými unijním právem“)

(2022/C 24/08)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Administratīvā apgabaltiesa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: „Visma Enterprise“ SIA

Žalovaná: Konkurences padome

Výrok

- 1) Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že dohoda uzavřená mezi dodavatelem a distributorem, podle níž distributor, který jako první zaznamená potenciální transakci s konečným uživatelem, má po dobu šesti měsíců od zaznamenání této transakce „přednost pro uskutečnění prodeje“, nemá-li tento uživatel proti tomu námitky, nemůže být kvalifikována jako „dohoda, jejímž účelem je“ vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže ve smyslu tohoto ustanovení, ledaže lze mít za to, že tato dohoda vykazuje s ohledem na své znění, cíle a kontext stupeň škodlivosti pro hospodářskou soutěž dostatečný k tomu, aby mohla být takto kvalifikována.

V případě, že by taková dohoda nepředstavovala omezení hospodářské soutěže „z hlediska účelu“ ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU, musí vnitrostátní soud zkoumat, zda ve světle všech relevantních okolností věci v původním řízení, a sice zejména hospodářského a právního kontextu, ve kterém působí dotyčné podniky, povahy dotčeného zboží nebo služeb, jakož i skutečných podmínek fungování a struktury dotčeného trhu, lze mít za to, že tato dohoda omezuje hospodářskou soutěž dostatečně citelným způsobem v důsledku jejích skutečných nebo potenciálních účinků.

- 2) Článek 101 odst. 3 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že se na dohodu uzavřenou mezi dodavatelem a distributorem, podle níž distributor, který jako první zaznamená potenciální transakci s konečným uživatelem, má po dobu šesti měsíců od zaznamenání této transakce „přednost pro uskutečnění prodeje“, nemá-li tento uživatel proti tomu námitky, může v případě, že představuje dohodu, jejímž „účelem“ nebo „důsledkem“ je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU, vztahovat výjimka podle odstavce 3 tohoto článku pouze tehdy, pokud splňuje kumulativní podmínky, jež jsou v něm uvedeny.
- 3) Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že existenci dohody zakázané tímto ustanovením nelze vyloučit pouze z toho důvodu, že orgán pověřený prováděním uvedeného ustanovení provedl diferencované posouzení, pokud jde o přičtení odpovědnosti za protiprávní jednání stranám této dohody.

(¹) Úř. věst. C 304, 14.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 18. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Judecătoria Oradea – Rumunsko) – Promexor Trade SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor

(Věc C-358/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Harmonizace daňových právních předpisů – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Nárok na odpočet DPH – Zrušení registrace pro účely DPH osobě povinné k dani – Odepření nároku na odpočet – Formální podmínky“)

(2022/C 24/09)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Oradea

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Promexor Trade SRL

Žalovaný: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor

Výrok

Článek 168, čl. 213 odst. 1, čl. 214 odst. 1 a článek 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, jakož i zásada neutrality daně z přidané hodnoty (DPH), ve spojení se zásadami právní jistoty, ochrany legitimního očekávání a proporcionality, musí být vykládány v tom smyslu, že v případě, kdy byla osobě povinné k dani zrušena registrace pro účely DPH proto, že v jejích přiznáních k DPH podaných za šest po sobě následujících měsíců nebyla uvedena žádná zdánlivá plnění, avšak tato osoba povinná k dani nehledě na toto zrušení i nadále vykonává svoji činnost, nebrání vnitrostátním právním předpisům, které příslušné daňové správě umožňují uložit této osobě povinné k dani povinnost vybírat DPH ze svých zdánlivých plnění, pouze tehdy, pokud tato osoba může požádat o novou registraci pro účely DPH a odpočíst DPH zaplacenou na vstupu. Novou registraci pro účely DPH nelze osobě povinné k dani systematicky odepírat pouze na základě toho, že člen statutárního orgánu této osoby povinné k dani je společníkem jiné společnosti, vůči níž je vedeno insolvenční řízení.

(¹) Úř. věst. C 378, 9.11.2020.